О пілігрими, ви йдете поволі,
Замисливши про нетутешній світ.
Показує знеможений ваш вид,
Що дальній шлях вам ліг на суходолі.

Чому не плачете ви мимоволі,
Ступивши в цю оселю смутку й бід?
Таж, мабуть, ви помітили тут слід
Тяжкої втрати, горя і недолі?

Якби почули ви слова мої,
Що серце вам в зітханнях каже й кличе,-
Ви б тут лишились, плачучи зі втрати.

Вона померла, наша Беатріче!
І розповідь про наглу смерть її
Така, що змусить кожного ридати.

Переклад М. Бажана